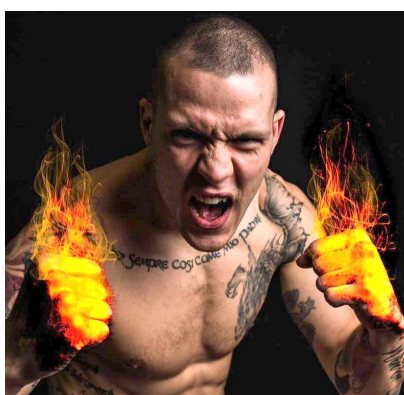

Wybitni dzierzoniowscy sportowcy

Olimpijczycy, mistrzowie świata i Europy, reprezentanci drużyn narodowych, mieszkańcy, którzy zdobywali najwyższe laury w historii oraz młodzi zawodnicy odnoszący sukcesy w zawodowstwie. Poznajcie sylwetki wybitnych sportowców Dzierżoniowa. Opisy zawodników pochodzą głównie z wydawnictwa "Od Reichenbach po Dzierżoniów, Historia sportowych pasji i polityki", autorstwa Tomasza Przerwy i Bartłomieja Perlaka.

---

oks)

Najmłodszy w tym wyjątkowym gronie jest zawodowym

bokserem. Kamil zadebiutował pod koniec 2019, ale to 2020 rok był pierwszym, w którym dzięki wyjątkowo dobrej i miłej dla oka postawie w ringu zaliczany do grona najlepszych zawodowych bokserów w Polsce. Bez wątpienia jednym z najlepiej wyszkolonych technicznie.

Kamil Bednarek jest zawodnikiem grupy Knockout Boxing Promotions. Trenuje w Dzierżoniowskim Klubie Bokserskim pod okiem Piotra Wilczewskiego.

Wciąż jest niepokonany. W najbliższym czasie powinien dostać dużą walkę.

Jan Czuwara (piłka ręczna)

Wychowanek Żagwi Dzierżoniów (ur. 18 października

1995 r.) Z rodzimego klubu poszedł do Siódemki Miedź Legnica, następnie do Zagłębia Lubin, w którym w sezonie 2016/2017 rzucił 114 bramek i został wybrany odkryciem sezonu w Superlidze. W 2018 r. przeszedł do Górnika Zabrze.

Kolejny sportowy talent z Dzierżoniowa uczęszczający w młodości do Szkoły Podstawowej nr 5 reprezentował Polskę w kadrach juniorów i młodzieżowców. W 2013 uczestniczył w otwartych mistrzostwach Europy U-19 w Szwecji (5. miejsce). Wraz z kadrą B wystąpił w 2014 w turnieju rozegranym na Litwie, rzucając w trzech meczach 14 bramek. W listopadzie 2016 wraz z reprezentacją B wziął udział w turnieju w Płocku - w trzech spotkaniach zdobył dwa gole. W grudniu 2016 znalazł się w szerokiej kadrze seniorów na mistrzostwa świata we Francji.

W reprezentacji Polski seniorów zadebiutował w czerwcu 2017 r. Reprezentował Polskę na Mistrzostwach Świata w Piłce Ręcznej rozegranych w Egipcie w 2020 roku.

stwo szosowe)

Dwukrotny zwycięzca Tour de Pologne, olimpijczyk z

Montrealu (1976), wielokrotny mistrz i reprezentant Polski. W swojej karierze

zdołał 18 medali mistrzostw Polski seniorów, w tym osiem złotych, cztery srebrne i sześć brązowych .

Dwukrotnie wygrywał Tour de Pologne (1978 i 1981). Pierwszy raz zwyciężył w 1978. Był wówczas liderem przez ostatnie cztery etapy, ponadto wygrał jeden z etapów i klasyfikację górską. Drugi raz triumfował w 1981, liderując na ostatnich trzech etapach. W 1976 wygrał jeden z etapów oraz klasyfikację górską i na najaktywniejszego kolarza, a w klasyfikacji końcowej zajął 2. miejsce. Czterokrotnie startował w Wyścigu Pokoju, wygrywając dwa etapy i raz klasyfikację górską.

Karierę rozpoczął w LZS Huragan Dzierżoniów, a następnie od 1972 r. występował w Legii Warszawa (1972-1973) i Dolmelu Wrocław (1973-1983).

Reprezentował Polskę na Igrzyskach Olimpijskich w 1976 r., zajmując 30 miejsce w szosowym wyścigu indywidualnym. Czterokrotnie startował w tej konkurencji na mistrzostwach świata (1974 37, 1977 28, 1978 65, 1981 36).

---

owski (kolarstwo szosowe)

Kolarz szosowy, olimpijczyk ur. 24 stycznia 1969 r. w

Dzierżoniowie. Absolwent Szkoły Sportowej w Dzierżoniowie, wychowanek Kolarskiego Klubu Sportowego Sobótka, a następnie przez wiele lat zawodnik Ogniwa Dzierżoniów.

W 1996 r., jako członek kadry Polski, startował będąc jedynym kolarzem amatorskim (niezrzeszonym w żadnej grupie zawodowej) w igrzyskach olimpijskich w 1996 r. w Atlancie, gdzie zajął 50 miejsce w wyścigu ze startu wspólnego (z reprezentantów Polski lepszy był jedynie Z. Spruch, który był 9).

Czterokrotnie startował w Wyścigu Pokoju, w którym w 1996 r. wygrał klasyfikację najaktywniejszych kolarzy. W tym samym roku wygrał Wyścig Szlakiem Grodów Piastowskich, a trzy lata później zdobył mistrzostwo Polski w wyścigu górskim.

Poza tym wygrał dwa etapy Tour de Pologne.

Suski (szermierka)

Brązowy medalista w szermierce na igrzyskach

olimpijskich w Los Angeles w 1932 roku. Uczestniczył w igrzyskach w Berlinie w 1936. Zasłużony oficer łączności odznaczony Krzyżem Walecznych za obronę Warszawy w 1939 roku.

Po wojnie przyjechał do rodziny do Polski. Otrzymał skierowanie do Dzierżoniowa na Dolnym Śląsku, do pracy w Państwowej Fabryce Odbiorników Radiowych (znanej później jako „Diora”), w której przez krótki czas był dyrektorem.

W PRL informacje na temat Mariana Suskiego podlegały cenzurze. W 1977 roku jego nazwisko znajdowało się na specjalnej liście osób pod szczególną kontrolą cenzury.

Został profesorem, a w uznaniu zasług i postawy moralnej, tak w młodości, jak również w trudnych latach PRL, papież Jan Paweł II wręczył mu medal Pro Ecclesia et Pontifice.

Paweł Juraszek (pływanie)

Polski pływak specjalizujący się w stylu dowolnym.

Rekordzista Polski na 50 m stylem dowolnym, brązowy medalista mistrzostw Europy na krótkim basenie, piąty zawodnik mistrzostw świata w pływaniu.

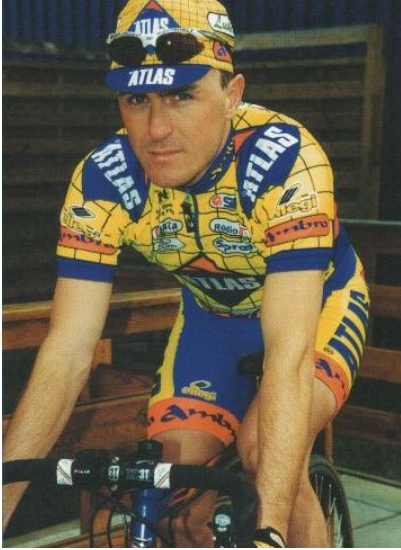
W maju 2016 r. zdobył swój pierwszy medal mistrzostw Polski (na dystansie 50 m stylem dowolnym) i jednocześnie tym wynikiem zapewnił sobie udział w olimpiadzie. W sierpniu 2016 r. podczas igrzysk olimpijskich w Rio de Janeiro w konkurencji 50 m stylem dowolnym zajął 35 miejsce (z czasem 22,50). Niespełna rok później, podczas mistrzostw Polski w Lublinie pobił rekord kraju na 50 m stylem dowolnym (21,68). Z kolei na mistrzostwach świata odbywających się w Budapeszcie zajął piąte miejsce na tym samym dystansie, poprawił ustanowiony nieco wcześniej własny rekord kraju (21,47).

Podczas mistrzostw Europy w 2017 r. na krótkim basenie w Kopenhadze zdobył brązowy medal w sztafecie 4 × 50 m stylem dowolnym, w której Polacy ustanowili nowy rekord kraju (1:24,44). Natomiast indywidualnie na swoim koronnym dystansie (50 m stylem dowolnym) był czwarty (20,81).

W lipcu 2019 r. na dystansie 50 m stylem dowolnym zajął siódme miejsce na mistrzostwach świata w Gwangju, a w grudniu 2019 r. na mistrzostwach Europy w pływaniu na krótkim basenie był czwarty. Wystąpił także na igrzyskach olimpijskich w Tokio.

Jacek Mickiewicz (kolarstwo szosowe)

Urodzony 17 kwietnia 1970 r. w Dzierżoniowie zawodnik

to wychowanek Ognia Dzierżoniów i mistrz Polski z 1994. Reprezentant Polski, a także olimpijczyk z Barcelony (1992). Absolwent Szkoły Sportowej w Dzierżoniowie. Karierę zawodniczą zaczynał w Ogniu Dzierżoniów.

Jego największym sukcesem w karierze było mistrzostwo Polski w wyścigu ze startu wspólnego w 1994 r., kiedy to odbyły się ostatnie amatorskie mistrzostwa Polski.

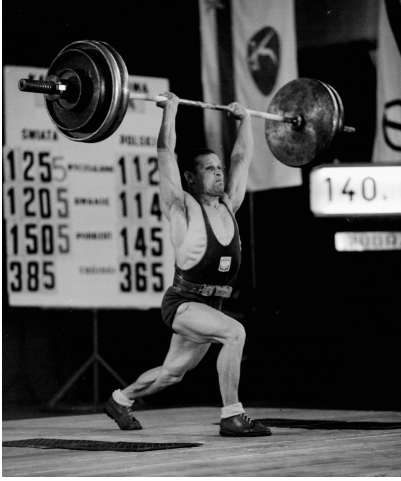
Czterokrotnie zdobywał brązowe medale mistrzostw Polski dwa razy w indywidualnym wyścigu szosowym (1990 i 1995) i dwukrotnie w wyścigu drużynowym na 100 km.

Dwukrotnie reprezentował Polskę w indywidualnym wyścigu szosowym w mistrzostwach świata, ale w 1990 r. nie ukończył wyścigu, a w 1993 r. zajął 92 miejsce. W 1992 r. wystąpił w tej samej konkurencji na Igrzyskach Olimpijskich w Barcelonie, zajmując 22 miejsce.

Dziesięciokrotnie wystąpił w Wyścigu Pokoju, wygrywając w nim pięć etapów W 1994 r. wygrał jeden z etapów Tour de Pologne.

Mieczysław Nowak (podnoszenie ciężarów)

Sztangista, brązowy medalista olimpijski i wielokrotny

medalista mistrzostw świata. Podnoszeniem ciężarów zainteresował się podczas nauki w Technikum Budowy Maszyn Włókienniczych w Dzierżoniowie, gdzie rozpoczął starty, reprezentując LZS Dzierżoniów.

Pierwszy sukces osiągnął w 1964 r., kiedy podczas igrzysk olimpijskich w Tokio zdobył brązowy medal. Na mistrzostwach świata w Teheranie w 1965 r. i rozgrywanych rok później mistrzostwach świata w Berlinie zajmował drugie miejsce, ustępując tylko Miyake. W 1970 r. zwyciężył na mistrzostwach świata w Columbus, wyprzedzając kolejnego Polaka, Jana Wojnowskiego.

Zdobywał złote medale Mistrzostw Europy w latach: 1965, 1966 i 1968, srebrny w 1970 r. (waga kogucia) oraz brązowy dwa lata później. W 1968 r. wystartował na igrzyskach olimpijskich w Meksyku, gdzie zajął piąte miejsce, a cztery lata później, podczas igrzysk w Monachium, rywalizację ukończył na siódmej pozycji. Był trzynastokrotnym rekordzistą Polski.

---

piłka nożna)

Polski piłkarz urodzony 1 lipca 1995 w Dzierżoniowie,

wielokrotnie występujący w reprezentacji Polski. Uczestnik Mistrzostw Europy U-21 2017. W 2011 r. w barwach Lechii Dzierżoniów wieku 17 lat zadebiutował w III

lidze. W 2018 przeszedł za kwotę 4 mln euro do włoskiego klubu Genoa CFC, skąd rok później trafił do A.C. Milan.

Pierwszy występ w barwach narodowych zanotował w reprezentacji Polski U-20 w czerwcu 2015 podczas meczu towarzyskiego ze Słowacją. Cztery miesiące później zadebiutował w reprezentacji Polski U-21, zdobywając gola w sparingu z młodzieżową reprezentacją Izraela.

Debiut w narodowych barwach zaliczył we wrześniu 2018 w meczu towarzyskim z Irlandią. 11 października 2018 zdobył swojego pierwszego gola dla reprezentacji Polski w przegranym meczu Ligi Narodów z Portugalią (2:3). Uczestnik Mistrzostw Europy w 2024 roku.

---

ręczna)

Wychowanek Żagwi Dzierżoniów urodził się 7

października 1982 r. w Dzierżoniowie. Karierę sportową rozpoczął jako piłkarz nożny w Lechii Dzierżoniów, ale w czwartej klasie szkoły podstawowej zamienił ją na piłkę ręczną.

Po występach w Żagwi Dzierżoniów reprezentował także zespół SMS-u Gdańsk i Śląska Wrocław, a następnie Chrobrego Głogów i Vive Kielce.

Jako zawodnik najbardziej utytułowanej polskiej drużyny piłki ręcznej Vive Kielce (w latach 2009 i 2010) dwukrotnie zdobył tytuł mistrza Polski i w tym samym czasie Puchar Polski. Od 11 czerwca 2010 r. zawodnik Miedzi Legnica.

W reprezentacji Polski wystąpił 44 razy i zdobył 70 bramek. Uczestniczył w Letnich Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie, gdzie wraz z reprezentacją Polski zajął piąte miejsce, po przegranej w ćwierćfinale z zespołem Islandii (późniejszym wicemistrzem olimpijskim).

---

nożna)

Grający na pozycji pomocnika wychowanek Argona

Niemcza, od sezonu 1989/1990 przez kilka lat zawodnik dzierżoniowskiej Lechii, z której przeszedł do Odry Wodzisław, gdzie spędził najlepsze sportowe lata.

W 2003 r. został zawodnikiem cypryjskiej drużyny Apollon Limassol, a następnie powrócił do Polski, gdzie występował w Podbeskidziu Bielsko-Biała i Ruchu Chorzów.

W polskiej ekstraklasie rozegrał 192 mecze i zdobył 28 bramek. Karierę piłkarską zakończył w 2006 r. w zespole Przyszłości Rogów, w której następnie zajmował się szkoleniem młodzieży.

W reprezentacji Polski seniorów rozegrał trzy mecze, w tym w 2002 r. w mistrzostwach świata w piłce nożnej rozgrywanych w Japonii i Korei Południowej, gdzie wystąpił w jedynym wtedy wygranym meczu przeciwko Stanom Zjednoczonym (3:1). Honorowy obywatel Dzierżoniowa.

Dominika Anna Sztandera (pływanie)

Brązowa medalistka mistrzostw Europy juniorów,

wielokrotna mistrzyni i rekordzistka Polski urodzona 19 stycznia 1997 r. w Dzierżoniowie.

W 2013 r. podczas mistrzostw Europy juniorów w Poznaniu zdobyła brązowy medal w sztafecie 4×100 m stylem zmiennym. Dwa lata później, na mistrzostwach świata w Kazaniu na dystansie 50 m stylem klasycznym pobiła rekord Polski czasem 31,34, zajmując 18 miejsce. Podczas mistrzostw Polski w Lublinie, czasem 1:07,92 poprawiła 12-letni rekord Polski na dystansie 100 m stylem klasycznym.

Podczas mistrzostw Europy na krótkim basenie w Kopenhadze, zajęła czwarte miejsce na 50 m żabką i ustanowiła jednocześnie nowy rekord kraju (29,82).

W 2024 roku została Mistrzynią Europy na 50 m stylem klasycznym, ustanawiając w finale rekord Polski. Wystąpiła także na olimpiadzie w Paryżu.

oks)

Polski bokser zawodowy i ceniony trener urodziła się 9

sierpnia 1978 w Dzierżoniowie. Mistrz Europy organizacji EBU, zdobywca pasów WBF International oraz Mistrza Świata federacji TWBA w wadze superśredniej.

Trzykrotnie występował na amatorskich Mistrzostwach Europy. W 2000 w Tampere i w 2002 w Permie doszedł do ćwierćfinału.

Największym sukcesem "Wilka" stał się tytuł zawodowego mistrza Europy, który zdobył na ringu w Finlandii, gdzie przez nokaut w przedostatniej rundzie pokonał tamtejszego boksera Amina Asikainena.

Piotr Wilczewski jest dziś jednym z najbardziej uznanych bokserskich trenerów w zawodowym boksie. Tej sztuki przez długi czas uczył od niezapomnianego i nieodżałowanego Andrzeja Gmitruka.